Dosarul nr. 5r-3184/2024
4-24094531-12-5r-22082024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

13 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefierul Mariana Harabagiu
Cu participarea:
Avocatului petiţionarului Igor Eremia
În lipsa:
Petiţionarului Eugen Ungureanu
Agentului constatator Andrei Rotaru

examinând în şedinţă judiciară publică, contestaţia lui ***Ungureanu Eugeniu***, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în r. Hînceşti, s. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 422915 şi deciziei de sancţionare din 03.08.2024 emise de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliţiei, Rotaru Andrei, în baza art. 228 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa

c o n s t a t ă :

La 03.08.2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliţiei, Rotaru Andrei, a emis procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 422915, prin care cet. Ungureanu Eugeniu, a fost recunoscut vinovat în baza art. 228 alin. (1) din Codul contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 10 (zece) unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 500 (cinci sute) lei şi 5 puncte de penalizare.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie enunţat, în sarcina lui Ungureanu Eugeniu, s-a reţinut că, la 03.08.2024 ora 17:00, exploata mijlocul de transport de model VOLKSWAGEN, n/î *****, cu modificări în sistemul de eşapament şi anume ţeava de eşapament, prin ce ar fi ignorat prevederile pct. 121 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere.

La data de 13.08.2024, Ungureanu Eugeniu, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie în privinţa sa, a depus contestaţie prin care solicită anularea acestuia şi încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa sa.

În şedinţa de judecată avocatul Eremia Igor în interesele petiţionarului a depus contestaţia motivată, în susţinerea căreia a invocat că, la data de 3 august 2024, ora 17:12, de către agentul constatator Rotaru Andrei, cu adresa juridică MD-2059, mun. Chişinău, str. Doina, 102, a fost întocmit în privinţa persoanei fizice Ungureanu Eugeniu procesul-verbal

cu privire la contravenţie nr. MAI06 422915, aplicându-se sancţiunea contravenţională în mărime de 10 unităţi convenţionale, echivalentul a 500 lei, şi 5 puncte de penalizare, considerată ilegală.

Vinovăţia în cele invocate de către agentul constatator în procesul-verbal contravenţional nu este recunoscută. Cetăţeanul Ungureanu Eugeniu nu a comis nicio faptă contravenţională, iar dosarul contravenţional a fost fabricat intenţionat şi ilegal de către agentul constatator.

Procesul-verbal, fapta imputată şi sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 500 lei şi 5 puncte de penalizare aplicate lui Ungureanu Eugeniu sunt contestate, fiind considerate ilegale.

Conform art. 228 alin. (1) Cod Contravenţional al Republicii Moldova, exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în sistemul de frânare, mecanismul de direcţie, dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, precum şi exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizaţia de rigoare se sancţionează cu amendă de la 9 la 12 unităţi convenţionale şi aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Din procesul-verbal contravenţional rezultă că acesta a fost întocmit de agentul Rotaru Andrei în absenţa lui Ungureanu Eugeniu. Mai mult, Rotaru Andrei nu este agentul constatator care a iniţiat procesul contravenţional, întrucât acesta a fost demarat de Tentiuc Nicolae.

În contestaţie se notează că procesul-verbal a fost întocmit fără prezenţa lui Ungureanu Eugeniu şi fără a se întocmi procesul-verbal de ridicare a obiectelor sau ordonanţa de ridicare a plăcuţelor de înmatriculare, ridicate de la unitatea de transport. Documentele respective lipsesc din dosar, iar ordonanţa de ridicare din 3 august 2024 nu a fost eliberată posesorului unităţii de transport.

De asemenea, procesul-verbal contravenţional este contestat pentru că a fost întocmit în lipsa lui Ungureanu Eugeniu, iar din document reiese o încercare de a imita semnătura acestuia pentru a evita includerea unui martor, contrar prevederilor legale.

Sancţiunea aplicată, de 5 puncte de penalizare, depăşeşte limita legală prevăzută de art. 228 alin. (1) Cod Contravenţional, care prevede doar 3 puncte de penalizare ca sancţiune complementară.

Materialele dosarului nu includ probe pertinente şi concludente care să confirme comiterea contravenţiei de către Ungureanu Eugeniu. Planşele fotografice anexate nu sunt certificate corespunzător şi nu demonstrează că unitatea de transport implicată aparţine petiţionarului.

Conform art. 381 alin. (4) Cod Contravenţional, autoritatea competentă are obligaţia de a lua toate măsurile pentru cercetarea completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei. Agentul constatator nu a respectat aceste cerinţe legale.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, se evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul ia un proces echitabil, printre care şi prezumţia de

nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005)), (Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007))* sau *(Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994)).* Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurata în faţa instanţei de judecata revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petiţionarul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

În contestaţie se specifică şi că persoana sancţionată are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 - 382 al Codului contravenţional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă şi să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situaţia de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenţie nu corespunde modului de desfăşurare a evenimentelor, iar sarcina instanţei de judecata este de a respecta limita proporţionalităţii între scopul urmărit de autorităţile statului de a nu rămâne nesancţionate acţiunile antisociale prin impunerea unor condiţii imposibil de îndeplinit şi respectarea dreptului la apărare al persoanei sancţionate contravenţional. În aceste condiţii, elucidarea tuturor împrejurărilor menţionate au o mare importanţă la examinarea corectă a cauzei contravenţionale ceea ce agentul constatator a omis la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin ce flagrant a fost încălcat dreptul petiţionarului la un proces echitabil.

Astfel că, agentul constatator neîntemeiat a întocmit în privinţa lui Ungureanu Eugeniu, proces- verbal contravenţional, petiţionarul fiind sancţionat ilegal, ceea ce este inadmisibil. Din procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează că constatarea faptei contravenţionale comise a fost efectuată numai în baza afirmaţiilor agentului constatator. Astfel, instanţa urmează să atragă deosebită atenţie că materialele dosarului contravenţional nu conţin absolut nici o probă care vine să demonstreze corectitudinea şi plenitudinea celor invocate de către agentul constatator.

Petiţionarul a invocat că în această ordine de idei, în baza art. 458 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, şi luând în consideraţie că procesului contravenţional i se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, instanţa urmează să constate că agentul constatator, contrar prevederilor art. art. 381, 440, 443 al Codului contravenţional, nu a asigurat o bună desfăşurare a activităţii de colectare si de administrare a probelor privind existenta contravenţiei, încălcând atât principiile legalităţii, egalităţii, contradictorialităţii cât şi aprecierii din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii şi veridicităţii fiecărei probe. Contrar cerinţelor art. 381 al Codului contravenţional, agentul constatator nu a acumulat se nu a prezentat careva probe în susţinerea procesului- verbal contravenţional întocmit, circumstanţă ce vine în contradicţie cu practica CtEDO.

Astfel, în *(cauza Anghel contra României),* Curtea a statuat că, nerespectarea garanţiilor fundamentale - printre care se prezumţia de nevinovăţie, care protejează cetăţenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităţilor, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenţie. Reiterând importanta, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanţii, Curtea a constatat că destinaţia acesteia este să restabilească echilibrul dintre presupuşii autori ai faptelor ilegale ce autorităţile chemate să îi urmărească şi pedepsească. Totodată în *(cauza Capeau c. Belgiei (hotărârea din 13 ianuarie 2005))* Curtea preferindu-se la bănuielile rezonabile reaminteşte

în această privinţă că. în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 şi obligă, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării. În concluzie, luând în consideraţie prevederile art. 375 alin. (3) Cod contravenţional, care prescrie că, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, vinovăţia lui Ungureanu Eugeniu, de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 228 alin. (1) Cod contravenţional, nu-şi găseşte confirmare, considerent din care, procesul-verbal contravenţional şi decizia de sancţionare trebuie anulat ca nefondat şi ilegal, iar procesul contravenţional urmează a fi încetat.

Se solicită recunoaşterea nevinovăţiei lui Ungureanu Eugeniu în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 228 alin. (1) Cod Contravenţional, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 422915 şi încetarea procesului contravenţional.

În drept, petiţionarul şi-a întemeiat contestaţia pe prevederile art. 2, 5, 7, 443, 445, 448, 461, 462 Cod Contravenţional şi Recomandarea nr. 41, 72 a CSJ a RM.

În şedinţa de judecată, avocatul petiţionarului Eremia Igor, a susţinut integral contestaţia înaintată şi a solicitat admiterea ei.

În şedinţa de judecată, agentul constatator Rotaru Andrei, nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, fapt confirmat prin avizul de recepţie anexat la materialele dosarului *(f.d. 11)* dar a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (*f.d. 14),* motiv din care instanţa de judecată prin prisma prevederilor art. 455 alin. (2) a dispus examinarea cauzei contravenţionale în lipsa agentului constatator.

În şedinţa de judecată, petiţionarul Ungureanu Eugeniu, nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, fapt confirmat prin avizul de recepţie anexat la materialele dosarului *(f.d. 12),* motiv din care instanţa de judecată prin prisma prevederilor art. 455 alin. (3) a dispus examinarea cauzei contravenţionale în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază contestaţia ca fiind întemeiată şi urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare şi încetarea procesului contravenţional, reieşind din următoarele considerente.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 422915 şi decizia din 03.08.2024, Ungureanu Eugeniu, a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 228 alin. (1) Cod contravenţional, în circumstanţele în care la 03.08.2024 ora 17:00, exploata mijlocul de transport de model VOLKSWAGEN, n/î *****, cu modificări în sistemul de eşapament şi anume ţeava de eşapament, prin ce ar fi ignorat prevederile pct. 121 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere *(f.d. 6).*

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 422915, în privinţa persoanei fizice Ungureanu Eugeniu, a fost emisă decizia de sancţionare din ***03.08.2024*** - cu amendă în mărime 500 lei MDL şi 5 puncte de penalizare.

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***03.08.2024 ora 20:23***, în prezenţa contravenientului, care nu şi-a recunoscut vina în comiterea contravenţiei imputate, a semnat procesul-verbal şi a primit copia actului procedural, fiindu-i explicate

drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 384 Cod contravenţional, inclusiv de a depune contestaţie în ordinea prevederilor art. 448 Cod contravenţional.

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Ungureanu Eugeniu, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. MAI06 422915 din 03.08.2024 şi a deciziei emise în baza lui, la ***13.08.2024*** în adresa Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În continuare, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Din analiza procesului - verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că, a fost întocmit în prezenţa făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoştinţă drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional, fapt dovedit prin semnătura acestuia la rubricile 14 şi 19, dar şi menţiunea de la rubrica 18, potrivit căreia petiţionarul nu este de acord, adică nu recunoaşte vina *(f.d. 6)*.

În acest sens, nu rezistă criticii argumentele petiţionarului precum că procesul-verbal ar fi fost încheiat în lipsa sa şi precum că i s-ar fi simulat semnătura, or acest fapt potrivit materialelor dosarului contravenţional nu corespunde adevărului.

Nu se vor reţine nici aserţiunile petiţionarului precum că procesul verbal cu privire la contravenţie ar fi fost întocmit de către un alt agent constatator, argument pe care instanţa la

caz îl apreciază ca şi tendenţios şi lipsit de suport probatoriu şi faptic. În acest sens, instanţa notează că chiar dacă petiţionarul a prezentat copia ordonanţei de ridicare din 03.08.2024, prin care a fost dispusă ridicare plăcuţelor de înmatriculare cu nr. KKN 649, semnat de către un alt agent constatator, acest fapt nu denotă direct că ar exista şi un alt proces-verbal cu privire la contravenţie semnat de către un alt agent constatator. Acest fapt denotă că ordonanţa de ridicare din 03.08.2024 a fost emisă de un alt agent constatator din echipaj.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Astfel, instanţa n-a depistat încălcări la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie care să ducă la nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 422915 din 03.08.2024 şi a deciziei de sancţionare din aceeaşi dată, întocmite în privinţa lui Ungureanu Eugeniu.

Instanţa notează că la rubrica ”*decizia agentului constatator*” din procesului verbal cu privire la contravenţie contestat, agentul statului a indicat la secţiunea sancţiunea complementară menţiunea ”p.p.”, la secţiunea puncte de penalizare acumulate iniţial menţiunea ”03”, iar la secţiunea total puncte de penalizare acumulate menţiunea ”08”, fapt ce în esenţă denotă că agentul constatator a aplicat pentru contravenţia constatată 5 puncte de penalizare, ceea ce excede limita prevăzută în partea specială la art. 228 alin. (1) Cod contravenţional, care prevede în calitate de sancţiune complementară obligatorie limita de 3 puncte de penalizare. Sub acest aspect, instanţa apreciază că agentul statului a admis o decizie eronată în procesul verbal cu privire la contravenţie, însă care nu poate duce la nulitatea absolută, deoarece acest fapt nu este prevăzut la alin. (1) art. 445 Cod contravenţional.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

Potrivit art. 228 alin. (1) din Codul contravenţional, fapta contravenţională constă în exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în sistemul de frînare sau în mecanismul de direcţie, în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizaţia de rigoare.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Deci, în speţă, instanţa de judecată atestă lipsa în totalitate a probelor care ar dovedi comiterea contravenţiei imputate petiţionarului, şi anume circumstanţele faptice care ar confirma că anume cet. Ungureanu Eugeniu, la 03.08.2024 ora 17:00, exploata mijlocul de transport de model VOLKSWAGEN, n/î *****, cu modificări în sistemul de eşapament şi anume ţeava de eşapament, prin ce ar fi ignorat prevederile pct. 121 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere *(f.d. 6)*.

La caz, instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 422915 din 03.08.2024 *(f.d.6),* potrivit căruia, petiţionarul Ungureanu Eugeniu nu a recunoscut vina cu privire la comiterea contravenţiei, şi fotografii cu toba de eşapament *(f.d. 7-9)*.

Astfel, instanţa atestă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui Ungureanu Eugeniu, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 228 alin.(1) Cod contravenţional, or din probele administrate, instanţa nu poate constata cu certitudine existenţa faptei contravenţionale pentru care a fost sancţionată petiţionara.

În aceiaşi ordine de idei, instanţa notează că fiind manifestat dezacordul faţă de fapta imputată de către Ungureanu Eugeniu, agentul constatator urma să depună toată diligenţa şi să dovedească cele inserate în procesul-verbal cu privire la contravenţie.

Instanţa explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură. În acest caz, instanţa de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să îşi demonstreze propria nevinovăţie, revenind instanţei de judecată obligaţia de a administra tot probatoriul necesar stabilirii şi aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.

Din considerentele enunţate, instanţa de judecată conchide că, acuzaţia agentului constatator poartă un caracter declarativ şi formal, în contextul în care la procesul-verbal cu privire la contravenţie din 03.08.2024, nu este anexată nici o probă în acest sens, iar probele anexate nu dovedesc fără echivoc vinovăţia petiţionarului în comiterea faptei imputate, ori potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului înfăptuirea justiţiei cere ca, judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza *Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord* din 17 decembrie 1996).

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală”, în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina cet. Ungureanu Eugeniu.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie.

În consecinţă, pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa determină că, contestaţia este una întemeiată şi urmează a fi admisă, cu încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa cet. Ungureanu Eugeniu pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art.228 alin. (1) din Codul contravenţional.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), 448, 460, 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată, –

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestaţia cet. ***Ungureanu Eugeniu*** împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 422915 şi a deciziei de sancţionare din 03.08.2024, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Rotaru Andrei în baza art. 228 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se anulează procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 422915 şi decizia de sancţionare din 03.08.2024, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Rotaru Andrei în baza art. 228 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. ***Ungureanu Eugeniu*** învinuit de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 228 alin. (1) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,

Judecător Lilia Lupaşco